

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

IO. CAROLI ANTONELLI

SAC. THEOL. AC I. V. D. VELITERNI.

LIBER PRIMVS

DE CVLTV, ET PRIVILEGIIS ECCLESIAE VM.

VM Episcopus non solum ea, quæ fori externi, sed etiam quæ interni sunt, cognoscat *cap. Cleros 21. dist. cap. noui. de iudic.* ideo nos hunc ordinem sequentes, de ijs primum, quæ ad externum forum, deinde, quæ ad internum spectant, Deo adiuuante dilucidè, ac breuiter agemus. Quia verò hic tractatus plenus est tam canonicis, quam civilibus legibus, operæ pretium est, aliquid de earum efficacia præmittere, vt vnico intuitu quisque sciat, quas, & quales leges seruare debeat, quo casu ab illis immunis sit, & quando à culpa etiam excusetur.

S V M M A R I V M.

- 1 **P**ROSSUNT auctoritate humana Ecclesiastica condæ leges, quæ obligent in conscientia.
- 2 Leges humane si iusta sint, deriuantur à lege diuina, & aterna.
- 3 Leges iniuste non obligant.
- 4 Non omnes leges obligant sub mortali, sed tantum illa, quarum Auctores intendunt sub mortali obligare.
- 5 An in dubio leges obligent sub mortali.
- 6 An Prælatus imponens aliquam pœnam temporalem, presumatur excludere spiritualem.
- 7 Solent legislatores Ecclesiastici cõminari spiritualem pœnam quando in Conscientia volunt obligare.
- 8 Quando lex imponit grauem pœnam, grauis etiam censenda est culpa.

- 9 Nemo tenetur ante sententiam declaratoriam soluere poenam etiam ipso facto latam.
- 10 Fallit in poena excommunicationis, suspensionis &c.
- 11 An potestas civilis ferre possit leges obligantes sub mortali.
- 12 Legum civilium Conditores non ad poenam spiritualem, sed ad temporalem tantum respiciunt.
- 13 Quando lex iusta dicatur, vel iniusta.
- 14 Iusti possunt Superiores punire transgressorem statim ac lex sufficienter est promulgata.
- 15 An liget lex usu non recepta.
- 16 Praesumendum est, eam legem, qua à Rep. non recipitur minime ei conuenire.
- 17 Ad legem abrogandam non requiritur scientia Principis, qui noverit legem usu non recipi.
- 18 Quando lex dicatur usu recepta vel non.
- 19 Quando lex tollatur per non usum.
- 20 In lege civili requiritur acceptatio Populi.
- 21 Ad obligationem legis Canonicae non requiritur acceptatio Populi.
- 22 Summus Pontifex à Deo potestatem accipit.
- 23 Effet contra fidem dicere summum Pontificem non posse legem aliquam condere independentem à Populo, vel à contrario usu.
- 24 Constitutiones Papae eo ipso, quod sunt promulgatae censentur effectivatae.
- 25 Decretum irritans impedit contrarium usum.
- 26 In quo casu consuetudo contraria derogare possit sacris canonibus.
- 27 Quid dicendum sit de Statutis, seu legibus Episcopi.
- 28 Potestas Episcopi à Papa derivatur.
- 29 Romanus Pontifex potest Episcoporum iurisdictionem tollere, minuere, & variare.
- 30 Lex, quae per omnia disponit, quod ius Divinum, vel naturale, non potest tolli contraria consuetudine.
- 31 Non potest Laicus acquirere iurisdictionem in Clericos.
- 32 Quando lex Canonica resistit alicui consuetudini, illamque reprobat, ut irrationabilem, non potest talis consuetudo abrogare legem.
- 33 An id, quod additur iuri Divino, aut naturali contraria consuetudine tolli possit.
- 34 Si conditor legis sciit desuetudinem, sufficienter duo, vel tres actus contrarii ad legem abrogandam, si vero ignorat, requiritur spatium 10. annorum.
- 35 Ad tollendam legem civilem iam receptam sufficit consuetudo decennialis, ad tollendam vero legem Canonicae requiritur consuetudo quadraginta annorum.
- 36 Ad consuetudinem inducendam non requiruntur necessario actus iudiciales.
- 37 In dubio praesumitur pro viridi legis observantia.
- 38 Transactio decennio non potest Princeps compellere subditos ad servandam legem usu non receptam.
- 39 Lex non acceptata ab initio potest subsequenti tempore acceptari.
- 40 Quod tempus requiratur ad inducendam consuetudinem in re Ecclesiastica, & spirituali, quae sit praeter legem Canonicae.

- 41 Privilegium per decennium amittitur, quando quis eo potuit uti & usus non fuit.
- 42 An, & quando non recipientes legem peccent mortaliter.
- 43 Referuntur alij casus, in quibus Doctores à mortali excusant legum transgressores.
- 44 An dies festi novi Testamenti sint iuris divini, vel humani.
- 45 An consuetudo cuiusq; Prouincia, seu Ciuitatis attendenda sit circa obseruationem dierum festorum.
- 46 An opifces diebus festis vendentes calceos, vasa terrea, vestes, vel animalia ratione consuetudinis excusentur à mortali.
- 47 An similiter excusentur Tonsores ac molentes.
- 48 An excusentur à præcepto audiendi missam puellæ seu mulieres ubi consuetum est, quod certo tempore non exeant.
- 49 An excusentur muliones, vendentes pignora, ius dicentes Rusticis, ac ipsimet rustici contrabentes, ac Notarij, qui eorum contractus celebrant diebus festis, & nu. 50. 51. & 52.
- 53 An valeant contractus diebus festis celebrati.
- 54 An Inquisitores possint diebus festis acta conficere.
- 55 An testimonium ferri possit die festo.
- 56 An diebus festis possit fieri executio realis, & personalis in causis ciuilibus, ubi adesset talis consuetudo.
- 57 An Debitores de fuga suspecti diebus festis in carcerem detrudi possint.
- 58 Episcopus potest sua auctoritate
- supradictas, & alias similes consuetudines reprobare.
- 59 Episcopus potest prohibere mandanas, & mercatus, qui etiam ex antiqua consuetudine sunt.
- 60 Episcopo contradicente subditi non amplius à peccato excusantur ratione consuetudinis.
- 61 Leges Canonice non abrogantur nisi per consuetudinem rationabilem, ac legitime præscriptam.
- 62 Consuetudo in hoc casu non est extendenda nec dilatanda.
- 63 In casibus necessarijs, in quibus opera seruilia licite exercentur, non potest exigì pena.
- 64 Absq. licentia Episcopi præstari potest iuramentum pro pace, vel aliâ necessitate.
- 65 Episcopus tenetur credere viris bona fama, qui dicunt se cum causa exercuisse opera seruilia.
- 66 In dubio semper petenda est licentia ab Episcopo.
- 67 An violantes præceptum dierum festorum amittant animalia.
- 68 Episcopi possunt facere statuta etiam pœnalia.
- 69 Statuta huiusmodi non debent contrariari Sacris Canonibus.
- 70 Si fiant in Synodo sunt perpetua.
- 71 Edicta Inquisitorum sunt perpetua.
- 72 Item gratia ab Episcopo concessa, nisi concedantur ad beneplacitum.
- 73 Ordinationes, seu edicta extrâ Synodum temporanea sunt.
- 74 Idem dicitur de edictis, quæ fiunt à Vicario Episcopi.
- 75 Censura lata per constitutionem Synodalem semper durat, secus si extrâ Synodum.
- 76 Licentia audiendi Confessiones nõ

- 4
- expirat mortuo delegante.
- 77 Declaratur supra dicti conclusi.
- 78 Littere dimissionis ad ordines non expirant morte concedentis.
- 79 An Vicarius Episcopi possit concedere litteras dimissionis.
- 80 An lex civilis liget Clericos & num. 81.
- 82 Lex generaliter disponens non faciendo mentionem de Clericis ex vi directiva, non coactiva Clericos ligat.
- 83 Intelligitur quando est Ecclesia favorabilis.
- 84 Quando lex potest se habere ad commodum, & incommodum non dicitur prejudicialis.
- 85 Leges generaliter promulgatae, & quae sacris Canonibus non contradicunt, videntur ab Ecclesia approbata.
- 86 Clerici expedientes pecuniam ultra taxam, aut vendentes triticum maiori pretio, quam sit à Principe constitutum, peccant, & tenentur ad restitutionem.
- 87 Iudex Ecclesiasticus non tenetur punire Clericos poenis à lege civili impositis.
- 88 Non lex civilis, sed ratio naturalis Clericos ligat.
- 89 Ecclesia, seu Clericus haeres institutus non conficiens inventarium non tenetur ultra vires hereditarias.
- 90 Citatio, & acta coram Iudice seculari facta contra interesse pretendentes in consecutione Inventarii non afficiunt Clericos creditores.
- 91 Clerici passim non ligantur iure congruo, neque statuto de causis compromittendis inter affines, nec

alio statuto laicorum.

- 92 Clerici non comprehenduntur sub statuto laicali prohibente extractionem frumenti.
- 93 An leges, quae certam formam in contractibus praescribunt comprehendant Clericos.

C A P. I.

De vi, ac potestate legis humanae.

§. I.

An lex humana obliget in conscientia.

OSSE auctoritate humana Ecclesiastica cōdi leges, quae obligent in conscientia etiam de rebus, quae à lege diuina, & naturali praescriptae non sunt, docent communiter Theologi cum S. Thoma in p. 2. q. 96. art. 5. & Canonista in cap. 1. de Constit. Syku. in ver. lex num. 9. Nauar. in man. c. 23. n. 48. Greg. de Valent. in tract. de Potest. leg. hum. lib. vn. cap. 2. Iacob. de Graff. Decis. aurear. par. 1. lib. 2. cap. 10. nu. 2. ubi dicit hanc esse veram & communem opinionem omnium Doctorum, & alij quos refert, & sequitur Bonacin. tom. 2. in tract. de legibus disp. 1. q. 1. pun. 7. §. 1. n. 1 & haec constans semper fuit contra Lutherum, & sequaces, sententia SS. Patrum perpetuo etiam vsu ab initio nascentis Ecclesiae confirmata, quod, & Apostolorum canones, & Pontificum decretales aperte testantur.

Haec conclusio constat etiam ex definitione multorum Concilio-

lio-